

var dog neppe meget værd. Jeg har derfor ment det rimeligt at afskrive denne Fordring, idet jeg dog gør opmærksom paa, at jeg har skaffet mig Tilladelse til denne Afskrivning fra Folketingets Finansudvalg ved en Henvendelse til Udvalget i Slutningen af forrige Rigsdagssamling.«

Ministeren sluttede saa sin Omtale af Statsregnskabet med at sige: »Der er Grund til at glæde sig over det gode Resultat, som Regnskabet for 1929—30 har givet; men det gælder om ikke at lade sig henrive til forhastede Slutninger. For en 14 Dages Tid siden læste jeg i Venstreblade rundt om i Landet, at Statsregnskabet vilde afsluttes med et Nettooverskud paa mellem 20 og 30 Mill. Kr. Jeg er altid lydhør overfor Oplysninger fra Pressens Side angaaende Statens Økonomi; men paa det Tidspunkt var jeg dog selv vidende om, at en saa fantastisk Optimisme ikke havde noget med Virkeligheden at gøre. Der tilføjedes yderligere i Venstrebladene »Forlydender« om, at Aarsagen til Kæmpeoverskuddet var Nedskæringspolitikken, som nu først rigtig var begyndt at virke, og som havde sat sin skønneste Frugt i Aaret 1929—30. Ogsaa denne smukke Tro kommer man dog til at opgve i Venstre, for heller ikke den har noget som helst med Virkeligheden at gøre. Det fantastiske Overskud paa 20—30 Mill. Kr. er blevet til 12 Mill. Kr.; jeg synes, det er smukt og glædeligt, men det kan neppe regnes for synderligt i Venstres Presse efter de saa højt spændte Forventninger. Men hvad dernæst angaar Aarsagen til Overskuddet, at den skulde være Nedskæringerne, hvis Virkninger skulde kulminere i 1929—30, maa jeg bemærke, at ogsaa dette er ren Fantasi. Som jeg har paaavist før, er Udgifterne i Aaret 1929—30 og i det foregaaende Aar, 1928—29, praktisk talt lige store. Der kan altsaa ikke have været nogen Forskel paa Nedskæringens Virkninger her, og det foregaaende Aar gav 11 Mill. Kr. i Underskud; saa hvis Nedskæringen har virket i 1929—30 til Overskud, saa har den samtidig virket i 1928—29 til Underskud.

Nej, hele den finansielle Forbedring skyldes ikke, at Udgifterne har ændret sig — de er de samme i de to nævnte Aar —, men den skyldes, at der har været en meget betydelig Stigning i Provenuet af Skatter og Afgifter. Disse udgjorde i 1928—29 tilsammen ca. 342 Mill. Kr. og for 1929—30 ca. 364 Mill. Kr. Der har altsaa her været en Stigning paa 22 Mill. Kr., hvad der forklarer Forskellen imellem Underskuddet paa 11 Mill. Kr. i 1928—29 og Overskuddet paa 12 Mill. Kr. i 1929—30. Der er intet Hekseri, men der er heller ingen Resultater af Nedskæringen i disse Tal. Nu er det mig bekendt, at man indenfor Venstre anser Nedskæringen for at være et Universalmiddel paa alle Punkter, og vistnok